

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

1535 Budapest, Pf. 773.

**A XX., XXI. ÉS XXIII. KERÜLETI BÍRÓSÁG
BUDAPEST**

Főljástromszám:

Kezdőirat:

ALKOTMÁNYJOGI PÁRTASZA

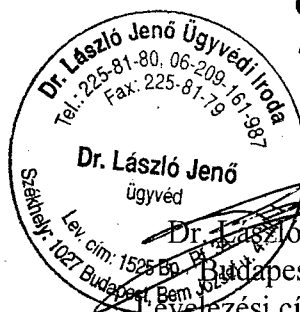
Példány felzet

Vonat + közlők

Járműszám: 16P-21512/11

Budapest Főváros XXIII. Ker.**Önkormányzata****indítványozónak**

jogi képv.:

Dr. László Jenő ügyvédi iroda (1027

Budapest, Bem J. u. 4. III em. 1.

Levelezési cím: 1525 Bp. Pf. 34., eljár: dr.

László Jenő ügyvéd, lájstromszám:
107930)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10 / 1315 - 0 / 2014	
Érkezett: 2014 JÚL 21.	
Példány: 2	Kezelőiroda: P-1
Melléklet: 2x5 + 5 db	

Gyáli Vagyonkezelő Szövetkezet (2360

Gyál, Pf. 12. képv.: dr. horváth M. Gábor

Ügyvédi Iroda (1518 Budapest, Pf. 75.))

felperes által

Indítványozó ellen

ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlése

iránt indított perben a Kúria

Pfv.I.20.969/2013/5. sz. ítéletével szemben.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Budapest Főváros XXIII. Ker. Soroksár Önkormányzata (1239 Budapest, Grassalkovich út 162. képv.: Geiger Ferenc polgármester, telefonszám: 289-2100, fax: 287-3157, e-mail: info@ph.soroksar.hu) (továbbiakban „Indítványozó”) – kívül jegyzett igazolt jogi képviselője dr. László Jenő Ügyvédi Iroda (1525 Budapest, Pf. 34., eljár: dr. László Jenő ügyvéd) útján Magyarország Alaptörvénye (továbbiakban „Alaptörvény”) 24. cikk (2) d), az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. (továbbiakban „AB tv.”) 27.§, 43.§ (1), (4), 45.§, és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (továbbiakban „Pp.”) 359/B.§-363.§-a alapján

alkotmány jogi p a n a s z t

terjeszt elő.

Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a **Kúria** mint felülvizsgálati bíróság **Pfv.I.20.969/2013/5. sz. ítéletét** (továbbiakban „Ítélet”) **megsemmisíteni** szíveskedjék!

Kérjük továbbá, kötelezze Budapesti 1. sz. Földhivatalt, hogy a [REDACTED] sz. alatt előterjesztett tsz. földhasználati jog bejegyzése iránti kérelmet utasítsa el, amennyiben pedig a jelen indítvány elbírálásakor Indítványozó tulajdonjoga már törlésre, a tsz. földhasználati jog pedig már bejegyzésre került, úgy kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a határozatot **megsemmisíteni**, és a Budapesti 1. sz. Földhivatalt a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (továbbiakban „Ingatlan”) vonatkozóan Indítványozó 1/1 arányú tulajdonjogának visszajegyzésére kötelezni szíveskedjék!

Kérjük a T. Első fokú Bíróságot, hogy a Pp. 359/C.§ (1) bekezdése alapján az **Ítélet végrehajtását felfüggeszteni** és erről a Budapesti 1. sz. Földhivatalt értesíteni szíveskedjék. A végrehajtás felfüggesztését az indokolja, hogy a tsz. földhasználati jog bejegyzése esetén az Indítványozó elveszíti rendelkezési jogát az Ingatlan felett, amely a költségvetése szempontjából kieső bevételként jelentkezik, valamint az Ítélet alapján megtérítési kötelezettsége merülhet fel, amelynek visszakövetelése a jelen indítvány (továbbiakban „Indítvány”) sikeressége esetén számottevő késedelemmel és nehézséggel járhat, figyelemmel arra, hogy az Ingatlant az Indítványozó gazdasági társaság részére adta bérbe, továbbá Indítványozó közpénzből gazdálkodik, melynek megóvása és védelme fokozott társadalmi érdek, valamint a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. tv. 7.§-a szerint Indítványozó alapvető kötelessége.

Amennyiben a T. első fokú Bíróság az Ítélet végrehajtását nem függeszti fel, kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C.§ (2) bekezdése alapján – a fenti indokokra hivatkozással – a végrehajtás felfüggesztésére az első fokú bíróságot felhívni szíveskedjék.

Az Ítéletet postai kézbesítéssel 2014. május 13-án vettük át.

Indokolás

Az Ingatlanra a Gyáli Vagyonkezelő Szövetkezet (2360 Gyál, Pf. 12. képv.: dr. Horváth M. Gábor Ügyvédi Iroda (1518 Budapest, Pf. 75.)) javára földhasználati joga volt bejegyezve.

A Budapesti 1. sz. Körzeti Földhivatal az alperes tulajdonjogát az 1993. évi II. tv. 12/D.§ (1) bekezdése jogcímén bejegyezte. Az első fokú bírósági ítélet szerint a bejegyzés alapja a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatal Igazgatási Főosztály 2006. augusztus 24-én kelt 1888-2/2006. sz. levele volt, melyben a Hivatal úgy nyilatkozott, hogy a földkiadási eljárás lezárult, így a hivatkozott jogszabály értelmében az ingatlan a települési önkormányzat tulajdonát képezi (Fővárosban a Fővárosi Önkormányzat nyilatkozata alapján a Fővárosi Önkormányzat, vagy a kerületi önkormányzat lesz a tulajdonos).

A Gyáli Vagyonkezelő Szövetkezet (továbbiakban „**Felperes**”) ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlése iránt pert indított. A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a **16.G.XXIII.21.512/2011./17 sz.** ítéletében elrendelte az Ingatlanra Indítványozó javára bejegyzett tulajdonjog törlését és Felperes tsz. földhasználati jogának visszajegyzését. Indítványozó fellebbezése folytán a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság az 1.Gf.75.634/2012./5 sz. ítéletével az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, mely alapján a Kúria az Ítéletével a jogerős másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte.

Álláspontunk szerint az Ítélet az Indítványozó **Alaptörvény B) cikk (1); XIII. cikk (1); XXVIII. cikk (1); 28. cikk; 32. cikk (1) e), (6); 38. cikk (1) bekezdése szerint biztosított jogát sérti** az alábbiak miatt.

Felperes a keresetét az Inyvtv. 62.§ (1) a) pontjára alapította, mely szerint „*keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését és az eredeti állapot visszaállítását érvénytelenség címén az, akinek nyilvántartott jogát a bejegyzés sérti...*”. A 63.§ (1) bekezdés értelmében „*Az érvénytelen bejegyzés törlése iránt a keresetet azzal szemben, aki közvetlenül a bejegyzés folytán szerzett jogot, vagy mentesült kötelezettség alól, addig lehet megindítani, amíg a bejegyzés alapjául szolgáló jognyilatkozat érvénytelensége megállapításának helye van.*”

Az Inyvtv. 3.§ (2) bekezdés szerint az okiraton alapuló bejegyzés keletkezteti az átruházáson alapuló tulajdonjogot, továbbá a szerződésen alapuló vagyonkezelői jogot, földhasználati jogot, haszonélvezeti jogot és a használat jogát, a telki szolgalmi jogot, a jelzálogjogot (önálló zálogjogot). A (4) bekezdés értelmében a **hatósági határozat** vagy jogszabály erejénél fogva keletkező jogok bejegyzésének elmaradása - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - a hozzájuk fűződő joghatást nem érinti.

Az Inyvtv. 8. §-a kimondja, hogy az ingatlan-nyilvántartásban jog bejegyzésére, jogilag jelentős tény feljegyzésére vagy adatok átvezetésére - ha törvény másként nem rendelkezik - csak az e törvényben meghatározott okirat **vagy jogerős hatósági**, illetve bírósági **határozat alapján kerülhet sor**.

A 30. § (1) bekezdése értelmében **bejegyzés alapjául szolgálhat** a bíróság ítélete, illetőleg a **hatóság határozata**, ha bejegyezhető jogra és tényre vonatkozik.

A földrendező és földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. tv. **12/D. § (1)** bekezdése értelmében

A földkiadás lezárását követően a szövetkezet használatában levő, önálló helyrajzi számon nyilvántartott utak - ha azok nem a szövetkezet tulajdonát képezik - az illetékes települési önkormányzat tulajdonába **kerülnek**.

(3) Az utak önkormányzati tulajdonba kerüléséről az ingatlanügyi hatóság dönt. A **határozat** ellen a polgármester, illetőleg a főpolgármester a döntés közlésétől számított két hónapon belül fellebbezhet.

(4) Fellebbezés hiányában az ingatlanügyi hatóság az önkormányzat tulajdonjogát a **határozat alapján hivatalból bejegyzi.**

A fentiek alapján álláspontunk szerint megállapítható, hogy Indítványozó tulajdonjogának bejegyzésére határozat alapján kellett, hogy sor kerüljön.

Amennyiben az ingatlan-nyilvántartási bejegyzést nem előzte meg a földhivatal 1993. évi II. tv. 12/D. § (3) szerinti határozata, úgy a bejegyzés alapjául nem szolgált sem határozat, sem jognyilatkozat. Ennek megfelelően álláspontunk szerint a Kúriának a Felperes Inyvt. 62.§-63.§-ban foglalt törlési keresetét el kellett volna utasítani, ugyanis a törlési kereset **bejegyzés alapjául szolgáló jognyilatkozat érvénytelenségén** alapulhat, **azonban a perbeli esetben a bejegyzés alapja nem jognyilatkozat (pl. szerződés), hanem hatósági határozat** (amely egyébként eredeti szerzősmódnak minősül), vagy annak hiányában a bejegyzés alapjául semmilyen aktus nem szolgált.

A BDT 2007.1603 szerint a törlési kereset csak a bejegyzés alapjául szolgáló szerződés érvénytelenségének megállapítása esetén vezethet sikerre.

A Legfelsőbb Bíróság elvi döntésében kimondta – mely jelen peres eljárásban is irányadó a „jognyilatkozat – határozat” vonatkozásában –, hogy ***a hatósági árverésen való tulajdonszerzésre – átruházás hiányában – az 1959. évi IV. törvénynek a szerződésekre vonatkozó általános szabályai nem alkalmazhatók (EBH2008.1862.).***

A bejegyzés alapjául szolgáló jognyilatkozat érvénytelenség szerinti osztályozása:

<u>Az érvénytelenség okai</u>	<u>Az érvénytelenség fajtái:</u>	
	<u>Semmisség</u>	<u>Megtámadhatóság</u>
Akarati hiba:	1. Cselekvőképesség korlátozottsága, hiánya 2. Színlelt szerződés 3. Kényszer	1. Tévedés 2. Megtévesztés 3. Jogellenes fenyegetés
Jognyilatkozat hibája:	1. Alaki hiba 2. Álképviselet	
Joghatás hibája:	1. Tilos, jogszabály megkerülésével, jó erkölcsbe ütköző szerződés 2. Uzsorás szerződés 3. Lehetetlen szerződés	1.Érték-ellené. felt.aránytalansága 2. Tisztességtelen ált szerz.felt.

Az Inyvt. hivatkozott rendelkezésére alapított érvelésünket támasztja alá a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. is, amely a régi – jelen ügyben alkalmazandó – Ptk.-hoz képest, a jogtudomány és a bírói gyakorlat által kimunkált és alkalmazott „**JOGNYILATKOZAT**” fogalmát meghatározza. Jognyilatkozat alatt nem a közhatalmi sajátosságokkal bíró jogszabályi rendelkezést, hanem a jogviszonyt létesítő, jogviszonyban lévő felek joghatás kiváltására irányuló akaratnyilatkozatát értjük (Ptk. 6:4§ (1)), amely nem jogszabályi rendelkezés folytán érvényesül, hanem a személy teszi szóban, írásban vagy ráutaló magatartással (Ptk. 6:4§ (2)). – régi Ptk. 199.§; 198.§; 200.§-207.§.

A fentiekből megállapítható, hogy a hatósági határozat nem sorolható polgári jogi érvénytelenségi kategóriába, a határozat „érvénytelenítése” a közigazgatási jog eszközeivel, jogorvoslati eljárás keretei között az Ae., majd a Ket. által biztosított eljárási rend (rendes és rendkívüli jogorvoslatok) útján lehetséges. **Ugyanakkor a perbeli bejegyzés alapjául szolgáló határozat eljárási és anyagi jogi határideje beállt, így annak vitatására nincsen lehetőség. Ezzel szemben a Kúrai az Ítéletében arra az**

álláspontra helyezkedett, hogy az érvénytelenség fogalmát nem lehet a jognyilatkozat érvénytelenségére szűkíteni, melyet a fenti, Ptk-ból levezethető indoklással szemben azzal indokolt, hogy „A rendelkezés az „érvénytelenség” fogalmát és körét nem határozza meg, azonban szövegezéséből valamint a törlési per jogrendszerbeli szerepéből az következik, hogy az érvénytelenség magára a bejegyzésre vonatkozik.” A Kúria az Ítéletében a jognyilatkozaton kívül érvénytelenségi kategóriának tekint mindent, ami a bejegyzett jog szerzésének alapjául szolgáló jogcím tekintetében hibában, vagy hiányosságban szenved, és álláspontja szerint ezt a törlési perben orvosolni lehet. A Kúria ezen kiterjesztő álláspontját azonban egyetlen jogszabályhellyel sem támasztotta alá, így álláspontunk szerint értelmezése önkényes, nem alkalmas arra, hogy ellenőrizhető legyen, így álláspontunk szerint az Ítélet nem felel meg a jogállami követelményeknek.

Az Inyvtv. 62.§ (1) bekezdése valóban nem határozza meg az „érvénytelenség” fogalmát, azonban a 63.§ (1) bekezdése már segítségül szolgál, hiszen egy időhatározást tesz, melyben az érvénytelenség tartalmát is meghatározza. E mellett az Inyvtv. ágazati jogszabály, melyet a Ptk.-val összhangban kell értelmezni (Ptk. 1.§ (1)).

Álláspontunk szerint téves az Ítélet azon megállapítása is, hogy a bejegyzés azért érvénytelen, mert az az 1993. évi II. tv. 12/D.§-ba ütközik. Az Inyvtv. 62-63§-ai szerint az érvénytelenségnek nem a bejegyzés tekintetében kell fennállnia, hanem az annak alapjául szolgáló jognyilatkozat vonatkozásában, amely a fenti okfejtések alapján nem áll fenn.

Tévesnek tartjuk az Ítéletnek azt a megállapítását is, hogy alperes tulajdonjogát törvény keletkezteti, hiszen az 1993. évi II. tv. 12/D.§ (3) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy „az utak önkormányzati tulajdonba kerüléséről az ingatlanügyi hatóság dönt. A határozat ellen a polgármester, illetőleg a főpolgármester a döntés közlésétől számított két hónapon belül fellebbezhet.” Fellebbezés hiányában egyedi aktus, azaz határozat alapján történik a bejegyzés, és nem törvény erejénél fogva. (12/D.§ (3)-(4)).

Az Ítélet önmagával is ellentmondásban áll, ugyanis a Kúria kimondja, hogy amennyiben „az érvénytelenség a bejegyzés alapjául szolgáló okiratra, illetve az abban foglalt jogügyletre vonatkozna, úgy a törlési per valójában nem különbözne a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló pertől”. Majd azt is kimondja, hogy a „határozatok, illetve jogszabályi rendelkezések érvényességét törlési perben a bíróság nyilvánvalóan nem vizsgálhatja”. A kettő idézett szöveg egymásnak a Kúria logikája szerint ellentmond, hiszen a Kúria egyszer azt mondja, hogy egyszerű megállapítási per csak jognyilatkozatra vonatkozhat, majd kimondja, hogy határozat és jogszabály felülvizsgálatára polgári perben nincsen lehetőség.

Álláspontunk szerint az ellentmondás azonban csak látszólagos, ugyanis az Inyvtv. lex specialis, míg a Ptk. és a Pp. lex generalis, és a Ptk. , valamint a Pp. által biztosított megállapítási perhez képest speciális rendelkezést tartalmazó „megállapítási per fajta” a „törlési per”, hiszen a megállapításon túl az ingatlan-nyilvántartásba már bejegyzett jogot, vagy tényt kell törölni, így a törlési per részben polgári jogi, részben közigazgatási jogi eszközt használ, amikor a polgári jogi érvénytelenség kimondása mellett rendelkezik a közigazgatási hatósági határozat létéről is. Tehát álláspontunk szerint a törlési perben a közigazgatási hatósági aktus (földhivatali bejegyző határozat) felülvizsgálatára – rendhagyó módon nem a közigazgatási jogi szabályrendszer és a közigazgatási hatósági szervezetrendszer keretein belül – akkor van lehetőség, ha párosul hozzá a törlési per specialitása, a polgári jogi aktus. E nélkül ugyanis a polgári bíróság a földhivatali határozat felülvizsgálatát végezné el, amely hatáskörelvonást jelent.

Az Ítélet az Alkotmánybíróság **51/2009. (IV. 28.) AB határozatával** (továbbiakban „**AB határozat**”) is ellentétes, és az Indítványozó érvelését támasztja alá, ugyanis az AB határozat az Inyvtv. 5.§ (5) bekezdése és a 63.§ (2) bekezdése összevetése kapcsán megállapította, hogy „**a két rendelkezés azáltal kapcsolódik egymáshoz, hogy mindkét esetben érvénytelen okiraton alapuló bejegyzés alapján a jóhiszemű harmadik személy javára bejegyzett jog, illetve feljegyzett tény törléséről, arra vonatkozó határidőről van szó.**” Az Alkotmánybíróság a megtámadási határidő vizsgálata körében úgy fogalmazott, hogy „**ezen idő alatt a bejegyzés alapjául szolgáló okirat érvénytelensége rendszerint a sérelmet szenvedő fél tudomására jut...**”, melyből kiderül, hogy az Alkotmánybíróság sem a Kúria jogértelmezésével ért egyet.

A fentiek alapján tehát Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti az Ítélet, ugyanis:

1. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes tárgyaláson bírálja el (XXVIII. cikk (1)).

Álláspontunk szerint a Kúria a hivatkozott Inyvtv. 62.§-63.§-t önkényesen, jogszabály által alá nem támasztott módon, nem annak célja szerint értelmezte, tette ezt úgy, hogy a Kúria érvrendszerére Indítványozó előadást nem tudott tenni, ugyanis előadását követően a Kúriai érvrendszerére vonatkozóan kérdést nem kapott – sőt, semmilyen kérdés, észrevétel a tanácstól nem érkezett -, így nem tudta kifejtetni jelen Indítványban leírt álláspontját. Indítványozó álláspontja szerint sérült a tisztességes tárgyaláshoz vonatkozó joga, hiszen a Kúriának a tárgyalást megelőzően már határozott álláspontja van, a felek szóban legfeljebb megismétlik az írásban előadottakat – Indítványozó a fellebbezésében foglaltakat -, és kérdés hiányában Indítványozó nem tudta megcáfolni a Kúriának az Ítéletben kifejtett álláspontját.

Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése az eljárási garanciákon túl a bírósághoz fordulás jogát foglalja magában (AB határozat III.4. pont). Amennyiben elfogadnánk a Kúria gondolatmenetét, mely szerint az érvénytelenség alapjául nem kizárólag jognyilatkozat érvénytelenségét kell érteni, úgy nem érvényesülne a bírósághoz fordulási jog korlátozásának alkotmányos célja, a jogbiztonság (AB határozat III.5. pont). Ezzel sérülne az Inyvtv. 5.§-ban biztosított közhitelesség elve, és ezzel súlyosan sérülne a tulajdonjog korlátozásának kivételessége, amely az Ítéletben az Indítványozó hátrányára meg is történt. A forgalombiztonság, melyet az ingatlanok, mint különleges vagyontárgyak tekintetében az ingatlan-nyilvántartás közhitelessége hivatott biztosítani, azt jelenti, hogy amennyire lehetséges, a tényleges jogi viszonyok feleljenek meg a nyilvántartásban foglalt helyzetnek. Minél szélesebb körben engedi meg a jogszabály közhitelesség áttörését, annál kevésbé tudja betölteni funkcióját a nyilvántartás, s a forgalom biztonsága annál nagyobb sérelmet szenved. A forgalom biztonságával szemben azonban megfelelő védelemben kell részesíteni a sérelmet szenvedő felet is. Ezt az Alaptörvényből levezethető alapvető jogot álláspontunk szerint a Kúria megsértette, a hivatkozott egyensúlyt Indítványozó hátrányára súlyosan áttörte azzal, hogy érvénytelenség alatt a jognyilatkozat érvénytelenségén túl az egyedi közigazgatási hatósági aktus érvénytelenségét is értett úgy, hogy a közigazgatási hatósági aktus mögött jognyilatkozat nem volt. Ezzel **sérült Indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való joga is**, ugyanis a Kúria az Inyvtv. 62-63.§-t úgy értelmezte, hogy azok lehetőséget biztosítanak valamennyi, tehát nem csak a jognyilatkozati érvénytelenség felülvizsgálatára is, így a Kúria

álláspontja szerint a jogalkotó hatáskört biztosított a bíróságoknak arra, hogy a hatósági határozatot (földhivatali bejegyző határozat) a polgári bíróság akkor is felülvizsgálja, ha mögötte polgári jogi jognyilatkozat nincsen, mellyel Indítványozó tulajdonhoz való jogának közjogi korlátozása anyagi jogi értelemben korlátlan (7/1991. (II. 28.) AB határozat, 64/1993. (XII. 22.) AB határozat).

2. **Az Alkotmánybíróság korábban már kifejtette, hogy a tulajdonjog magánjogi korlátainak vizsgálatánál is figyelembe kell venni a jogállamiság elvét (Alaptörvény B) cikk (1)).**

A jogállamiság elvének lényeges eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság – amellet, hogy az egyes jogszabályok egyértelműségét követeli meg – azt is jelenti, hogy a jogintézmények működése egyértelmű és kiszámítható legyen. Erre tekintettel mondta ki az eljárás jogi garanciáit vizsgálva a 9/1992. (I. 30.) AB határozat, hogy az eljárás során hozott határozathoz fűzött jogerő a jogbiztonságot szolgálja. Ezért fogadható el a jogerő a határozat tartalmi helyességétől függetlenül (ABH 1992.59, 65-66). Álláspontunk szerint a Kúria az Ítéletével ezt az alapvető követelményt, az Alaptörvényben biztosított egyik legalapvetőbb jogot az Indítványozó hátrányára súlyosan áttörte, ezzel megsértette az Indítványozó Alaptörvényben a jogállamiságot biztosító jogát, amely érdemben befolyásolta az ügy kimenetelét. Bár a törlési perben a földhivatali közigazgatási határozat felülvizsgálható, de álláspontunk szerint kizárólag abban az esetben, ha a bejegyzés alapja jognyilatkozat. Jognyilatkozat hiányában nem állnak fenn a törlési per feltételei, így a közigazgatási hatósági határozat jogerejének áttörése nem lehetséges, mert ezzel a bíróság elvonná a közigazgatási hatóság hatáskörét.

3. A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik (28. cikk).

Álláspontunk szerint a Kúria a fenti, Inyvtv. tekintetében kifejtett érvelésünk szerint súlyosan megsértette az Alaptörvény 28. cikkét, ezzel sérült Indítványozó tisztességes tárgyaláshoz való joga, továbbá Indítványozó tulajdonhoz való joga (XIII. cikk (1)). álláspontunk szerint szintén sérült Indítványozónak az Alaptörvény 32. cikk (1) e) pontjában biztosított joga. A hivatkozott rendelkezés kimondja, hogy a helyi Önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat. Indítványozó a tulajdonosi jogait nem tudja gyakorolni, mert a Kúria jogszabály által alá nem támasztott indokolással („A rendelkezés az „érténytelenység” fogalmát és körét nem határozza meg, azonban szövegezéséből valamint a törlési per jogrendszerbeli szerepéből az következik, hogy az érténytelenység magára a bejegyzésre vonatkozik.”) ellátott Ítélete megfosztotta tulajdonjától, mely következtében elvonta a köztulajdont, így az Alaptörvény 32. cikk (6), és 38. cikk (1) bekezdésében előírt közfeladatai ellátását szolgáló tulajdonosi rendelkezést sem tudja teljesíteni.

Az a tény, hogy a földkiosztás még nem zárult le, álláspontunk szerint az Indítványban foglaltakat nem befolyásolja, ugyanis Indítványozó az ingatlan-nyilvántartás közhitelességében bízva rendelkezett az Ingatlannal, különösen arra figyelemmel, hogy Indítványozó tulajdonjog bejegyzését a Fővárosi Bíróság az 1.K.33921/2007/4. sz. ítéletével jóváhagyta.

A fentiekre tekintettel kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Indítványnak helyt adni szíveskedjék!

Indítványozó hozzájárul adatai nyilvános kezeléséhez, illetve jelen indítvány nyilvánosságra hozatalához.

Tájékoztatjuk a T. Alkotmánybíróságot, hogy a tárgyi ügyben rendes, vagy rendkívüli jogorvoslati eljárás nincsen folyamatban, - bele értve a perújítást is - **Indítványozó a jogorvoslati lehetőségét kimerítette.**

Budapest, 2014. július 10.

Tisztelettel:

Budapest Főváros XXIII. Ker. Soroksár Önkormányzata
Geiger Ferenc polgármester
Indítványozó